

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

"הישמע להוראות הרופא"

ד"ר גדליה שכטמן

כאשר עברתי ללמוד במכללה לרפואה במילווקי, יצרתי קשר עם הרב ישראל שמוטקין, ששימש כשליח ראשי במקום. בסופו של דבר יצא ששכרתי חדר בבית חב"ד במילווקי יחד עם עוד ארבעה סטודנטים יהודים לרפואה. מיותר לציין שהייתה זו חוויה אדירה עבורנו, ובעקבות זאת התחלתי לנהל אורח חיים של שמירת תורה ומצוות.

שנים אחדות אחר כך, בשנת תשל"ח (1978), לאחר שסיימתי את לימודי בבית הספר לרפואה, התחלתי לעבוד במרכז הרפואי על שם מונטיפיורי בברונקס בתור מתמחה באונקולוגיה. בזמן עבודתי שם, הגיע להתייעצות יהודי יוצא פרס בן חמישים שהיגר לא מכבר מאירן לארצות הברית. אני זוכר ששני בניו התלוו אלי, כולם חבושי כיפות לראשם.

בתור מתמחה לאונקולוגיה, תפקידי היה לבדוק את המטופלים החדשים ולתת הערכה כללית באשר למצבם. רשמתי את עברו הרפואי, והתברר לי שמשפחתו התגוררה באירן מזה דורות רבים. אולם, הוא היגר לארצות הברית כדי לקבל טיפול לסוג מסוים של מחלה ממארת במח העצם, הנקראת מיאלומה נפוצה. מחלה זו עלולה להיות די אלימה. בשלביה המוקדמים היא עשויה להיות רדומה וללא תסמינים במשך שנים, אך כאשר היא צוברת תאוצה היא הופכת מהר מאוד לבעייתית.

בהתחלה טופל חולה זה בבולטימור, ולאחר שנתקל שם בכמה בעיות החליט שהוא מעוניין לקבל חוות דעת שנייה, וכך הגיע אלינו.

הרושם שלי היה שהמיאלומה אצלו נמצאת במצב נשלט, ולכן החלטתי להמשיך בטיפול התרופתי הנוכחי עוד מספר חודשים כדי לבחון מה יקרה בהמשך, ואז לקבל החלטה.

במשך אותה תקופה הוא הגיע להיבדק מדי חודש, ומהר מאוד התברר שמצבו החל להתדרדר. הוא חווה יותר כאבים, במיוחד בגבו, ונוזקק להליכון כדי לנוע ממקום למקום. ראיתי שספירות הדם שלו הולכות ונהיות נמוכות יותר, דבר שהעיד על כך שגם מבחינה פנימית הדברים הולכים ומחמירים.

הודעתי לו, כי לאור ההתפתחויות האחרונות, יהיה עליו לשנות את התרופות. בהתחלה הוא הסכים לשתף פעולה ללא

גדלתי בלונג איילנד, בן להורים מהגרים מרוסיה שברחו מהרדיפות על רקע דתי, ושגידלו אותי ואת אחיי באווירה רחוקה משמירת מצוות. למדתי באוניברסיטה בסוף שנות תש"כ - שנות השישים למנינם - תקופה סוערת מאוד. תרבות ההיפים תפסה אז תאוצה, והצעירים קראו תיגר נגד כל המוסכמות. גם אני נטלתי חלק בכך, והטלתי ספקות ביחס ליהדות (בין היתר), כשהמסקנה שלי הייתה שכנראה אין בה ממש.

אך, כל זה השתנה לגמרי כעבור מספר שנים, כאשר נתקלתי יום אחד ברכב מסחרי גדול מלא בתלמידי ישיבה - מה שהתברר לי מאוחר יותר כ"טנק המצוות" של חב"ד. אחד התלמידים שאל אותי אם אני יהודי, ולאחר שהשבתי בחיוב, הוא סחב אותי אל תוך הרכב והחל לכרוך רצועות של תפילין על זרועי. אני זוכר עד כמה התרשמתי מהכנות ומהרצינות שלו, וממידת החשיבות שייחסו הוא וחבריו לכל העניין. לאחר שסיים, הוא שכנע אותי להירשם למבצע חדש שיזם הרבי מליובאוויטש: "מבצע מזווה". כעבור זמן מה קיבלתי בדואר, חנינם אין כסף, מזווה חדשה לקבוע על פתח חדר.

מאז התחלתי לגלות עניין ולחקור את יהדותי ביתר רצינות.

לציון שבעים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות
רעיונות אישים

הרבי אמר לי שלא אדאג, ושהכל יהיה בסדר. לאחר שהודיתי לו ופניתי להמשיך בדרכי, קרא לי הרבי, ואמר, 'הקפד לשמוע בקול הרופא שלך, ולעשות בדיוק כפי שהוא מורה לך'. וכך אכן עשיתי".

הוא סיפר שאחרי הביקור אצל הרבי, החל את הטיפול שעליו המלצתי. מיד כששב לביתו הוא נטל את התרופה, ותוך ימים ספורים החל לחוש שיפור ניכר. תוך שבוע נעלמו כל הכאבים, והוא הרגיש כמו אדם חדש. כעבור שנה, היה ברור שהוא התרפא לחלוטין, ובסופו של דבר נותק הקשר בינינו.

לעתים קרובות הרהרתי מה באמת התרחש שם. מה שהיה ברור לי הוא שאותו אדם היה חולה מאוד לפני שקיבל את ברכת הרבי, והייתה צפויה לו התמודדות ארוכה. למרות זאת, לאחר שקיבל את ברכת הרבי, הוא החלים כמעט מיידית. ואילו אני - בתור רופא צעיר וחסר ניסיון - קיבלתי אישור לכך שאני בכיוון הנכון מבחינה טיפולית. הרבי דחק בו להישמע להוראותיי. זה היה משמעותי מאוד עבורי.

שמעתי סיפורים דומים רבים. במפגש קצר שארך דקות ספורות בלבד, היה הרבי מסוגל לאמוד את האדם העומד מולו, לדעת מה הן הבעיות והדילמות שעמן הוא מתמודד, ובעזרת ברכתו - להותיר רושם עמוק ובלתיימחה על כל מי שפגש.

ד"ר גדליה שכטמן משמש יועץ ראשי לענייני רפואה בקהילה עבור המחלקה לענייני חיילים משוחררים של ארצות הברית. הוא רואיין באולפני "הסיפור שלי" בחודש אדר א', תשע"ו (2016).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שלי מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

« תשי"ח (1958) — במהלך התוועדות שבועות, ביקש הרבי שכל הילדים הנוכחים יאמרו לחיים וינגנו ניגון. בשיחה אחר כך הסביר הרבי שעיקר גילוי העצמות הוא על ידי לימוד התורה של קטנים - "הבל שאין בו חטא" - ומשום כך הקדישו רבותינו נשיאנו שימת לב מיוחדת בנוגע לתינוקות של בית רבן. לסיום אמר הרבי כי "אלו שנתמנו על ידי אדמו"ר הריי"צ למלמדי תינוקות צריכים לדעת שאין זו ירידה ח"ו, אלא אדרבא זכות גדולה ביותר, ולכן עליהם לעשות מלאכתם בחשק ובחיות".¹ ז' בסיון

1 תורת מנחם כג, עמ' 42 ואילך.

בעיה, אולם לאחר שהבין שייאלץ להגביר את מינון הטיפול הכימותרפי באופן משמעותי, ולהוסיף רעלנים חדשים, הוא החל להסס ואף גילה מידה מסוימת של התנגדות. אחרי ששוחחנו, הצלחתי לשכנעו לתת לטיפול החדש הזדמנות, לפחות עד שנוכל לקבוע אם הוא יעיל או לא.

כל זה התרחש ימים ספורים לפני חג השבועות. איחלתי לו חג שמח, ונפרדנו מתוך הסכמה להיפגש בעוד חודש כדי להעריך את מצבו. ביקשתי ממנו שיתקשר אלי אם במשך הזמן יחוש החמרה בכאבים.

לא שמעתי ממנו עד לפגישה שנקבעה מראש, כעבור חודש ימים. הוא נכנס למרפאה ומיד הבחנתי שחל אצלו שינוי משמעותי. במקום לדשדש בעזרת ההליכון, הוא התהלך זקוף כשחיוך על פניו. הוא התלוצץ עם בניו שליוו אותו, והיה ניכר שזה כבר לא אותו אדם.

התרשמתי מאוד, אולם לא יכולתי לקבוע את הסיבה לשינוי עד שלא הגיעו ספירות הדם. כאשר אלו הגיעו - כל הערכים היו נורמליים לחלוטין. לא היה שום זכר לתאי דם לא רגילים. לא יכולתי להאמין למראה עיניי!

נראה היה שהושגה אצלו הפוגה לאחר טיפול בודד. שיתפתי אותו בחדשות, הסברתי לו שהתוצאות הן מעל ומעבר למה שציפיתי וקיוויתי, ועודדתי אותו להמשיך.

לפני שיצא, אמר, "דוקטור, יש משהו שאני חייב לספר לך. אחרי הביקור האחרון, לא הייתי משוכנע באמת בנוגע לטיפול הכימותרפי החדש שהצעת, ולכן לא נטלתי את התרופה באופן מיידי. חיכיתי עד לאחר חג השבועות, משום שידעתי שאז הרבי מליובאוויטש מחלק יין לכל הנוכחים, ושתהיה לי אז הזדמנות לבקש את ברכתו.

במוצאי החג נסעתי הישר למרכז חב"ד ב-770 איסטון פארקוויי לחלוקת כוס של ברכה. כאשר הגיע תורי לגשת אל הרבי, סיפרתי לו בקצרה שחליתי, וביקשתי ממנו שיברך אותי בהחלמה מלאה וברפואה שלמה.

במחיר מיוחד
חול פשוט
מורת נחמה

שנים ראשונות

התיעוד הנרחב ביותר
על השנים שקדמו לנשיאות,
בליווי מסמכים ותמונות

704 עמודים בצבע מלא

www.chabad4u.org.il

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org